

til markedsføring, samt oplyse, hvilke EU-bestemmelser der giver de danske myndigheder adgang til lovligt at retsforfølge en landmand, der foretager et sådant køb og en sådan anvendelse?»

Begrundelse

Det fremgår af en artikel i Berlingske Tidende Erhverv den 6. marts 1995, at en EU-konsulent i Miljø- og Energiministeriet giver udtryk for usikkerhed med hensyn til, om en sådan import er lovlig.

Svar (14/3 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Bekæmpelsesmidler skal i henhold til bekendtgørelse nr. 768 af 23. august 1994 om bekæmpelsesmidler være godkendt inden salg, import eller anvendelse.

En landmand må kun indføre bekæmpelsesmidler fra Tyskland til Danmark, hvis det konkrete middel har en dansk godkendelse. I praksis betyder det bl.a., at der på emballagen skal være en etiket, som er godkendt af Miljøstyrelsen. De tyske myndigheder kræver, at der samtidig skal være en godkendt tysk etiket. Ved import til eget brug betales en afgift på 3,6 pct. af importværdien, hvis denne overstiger 1.390 kr.

Er der ikke en dansk godkendt-etiket, må en landmand kun indføre et plantebeskyttelsesmiddel, som er identisk med et allerede godkendt middel, hvis han forinden selv har indhentet en godkendelse hos Miljøstyrelsen. I den forbindelse skal landmanden over for Miljøstyrelsen dokumentere, at der rent faktisk er tale om samme produkt. Danske og tyske produkter med samme navn er nemlig ikke nødvendigvis identiske, idet der både kan være forskelle i aktivstoffet, hjælpestoffer og urenheder.

En godkendelse indebærer, at der skal udarbejdes og godkendes en etiket, og der opkræves et årligt gebyr på 500 kr. foruden en afgift på 3,6 pct. af importværdien.

Såfremt en landmand undlader at indhente en godkendelse, kan han i medfør af kemikalielovens § 59 straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år.

Kravet om dansk godkendelse er i overensstemmelse med plantebeskyttelsesmiddeldirek-

tivet (91/414/EØF), artikel 3, hvorefter medlemsstaterne skal fastsætte, at plantebeskyttelsesmidler kun kan markedsføres og anvendes på deres område, hvis de er officielt godkendt i overensstemmelse med direktivets regler.

Princippet i direktivet er, at et middel kun må markedsføres og anvendes i den pågældende medlemsstat, hvis den pågældende medlemsstat har givet godkendelse til midlet, jf. direktivets artikel 9. I den forbindelse kan der stilles særlige vilkår til anvendelsen, f.eks. dosering og anvendelsesområde.

Hvis hensigten med importen skulle være at undgå at betale den kommende afgift, indebærer det netop fremsatte forslag til lov om pesticidafgift, at afgiftspligten også omfatter pesticider, der indføres af landmænd til eget forbrug.

Bortfaldet spørgsmål

Spm. nr. S 1182

Anden næstformand (Henning Grove):

Det er meddelt mig, at spørgsmål nr. S 1182, der er stillet af fru Else Winther Andersen (V) til indenrigsministeren, den 16. marts 1995 er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Til indenrigsministeren (15/3 95) af:

Else Winther Andersen (V):

»Kan et byrådsmedlem nægtes adgang til kort at få sin afvigende mening tilført et udvalgsmødes beslutningsprotokol, såfremt det pågældende byrådsmedlem undlader at stemme?«

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 183:

Forslag til lov om sociale ydelser på Færøerne.

Af socialministeren (Karen Jespersen).

(Fremsat 8/3 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Jørn Pedersen (S):**

Det er jo et lovforslag, der har været et stykke tid undervejs, idet det bygger på nogle aftaler fra 1993 mellem Danmark og Færøerne, og vi er så kommet dertil, at vi nu står i en situation, hvor en række forskellige enkeltlove på Færøerne i forhold til Danmark afløses af en ramme-lovgivning, der følger den aftale om bloktilskud til Færøerne op, som man indgik i 1993.

Vi synes, det er en fornuftig udformning, lovforslaget har fået, og vi vil gerne tilsige det en både hurtig og velvillig udvalgsbehandling.

Johannes Martin Olsen (V):

Lovforslag nr. L 183, som vi behandler nu, ligner nr. L 185, som vi behandlede i sidste uge, og der er nok den samme begrundelse for dem begge, bare med den forskel, at her er det de sociale ydelser, det drejer sig om.

Jeg vil på Venstres vegne tilsige en velvillig behandling og en hurtig afklaring af denne sag. Det er jo sådan, at den går helt tilbage til 1976, hvor Færøerne overtog forvaltningen, og hvor man gik over til bloktilskud, og nu opstiller man så en indholdsmæssig ramme for bloktilskudet, sådan at færingerne til en vis grad kan være medbestemmende med hensyn til, hvad der er bedst for Færøerne.

Niels J. Langkilde (KF):

Da Det Konservative Folkepartis ordfører, hr. Bendt Bendtsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige, at Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Som det fremgår af sagen, beror lovforslaget på de forhandlinger, der har været med Færøerne. Forslaget går ud på en øget uddelegering til Færøerne. Da tilskuddet til Færøerne ydes som et samlet bloktilskud, vil en yderligere uddelegering via egne lagtingslove være det bedste, idet det giver færingerne større frihed til at prioritere særlige forhold således, som man ønsker det.

Vi har samtidig noteret os, at forslaget, således som det foreligger, ikke giver økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning.

Vi kan hermed støtte lovforslaget, og vi er indstillede på at give det en hurtig behandling.

Tommy Dinesen (SF):

Da mit partis ordfører, hr. Villy Søvnald, ikke kan være til stede, skal jeg kort sige, at vi støtter

lovforslaget og gerne vil være med til at give det en hurtig behandling i udvalget.

Tom Behnke (FP):

Vi har i Fremskridtspartiet længe haft et ønske om, at man på Færøerne får lidt klarere regler for det sociale område, og at man i højere grad prioriterer dette område, og specielt, at de bloktilskud, der kommer fra Danmark, bliver brugt på dem, der virkelig har behov for hjælp, og at man ikke blot bruger pengene på unødvendige tunneler, og hvad man ellers har fundet på på Færøerne gennem tiderne.

Så det har også for Fremskridtspartiet været et længe ventet lovforslag, og også vi tilsiger det en hurtig udvalgsbehandling.

Bjørn Elmquist (RV):

Det Radikale Venstre kan også støtte dette lovforslag. Vi synes, der er meget fornuft i det, og vi håber, at det kan pege fremad i retning af et lidt bedre forhold, end vi har lige i øjeblikket i rigsfællesskabet mellem Færøerne og resten af Danmark.

For en gangs skyld har det, der i slutningen af den skriftlige fremsættelse står om, at ministeren håber på ikke bare en velvillig, men også en hurtig behandling i udvalget, også betydning. Loven skal nemlig træde i kraft den 1. april, så der skal virkelig fart på. Men det vil vi også godt være med til.

Bruno Jerup (EL):

Enhedslisten er generelt set positiv over for lovforslaget og ideen om at gå over til en rammelov for Færøerne på det sociale område, ligesom man har gjort det på sundhedsområdet.

Man pålægger hermed Lagtinget at gennemføre foranstaltninger inden for en lang række områder. Det er udmærket, og det er også en konsekvens af nogle forhandlinger, der har været mellem den danske regering og det færøske Lagting i 1993.

I bemærkningerne står der, at lovforslaget får væsentlige administrative konsekvenser for landsstyret, men ingen for den danske stat. Det vil sige, at lovforslaget betyder øgede udgifter til administration på Færøerne, men åbenbart ingen administrative besparelser i Danmark. Det har jeg lidt svært ved at forstå logikken i, men det kan være, at ministeren kan forklare mig, hvordan det kan være.

Måske er der nogle overvejelser om den nuværende udvikling på Færøerne, som man

bør tage med i vurderingen. Det er ikke sikkert, at det skal med i lige præcis denne lovtekst, men faktisk har der været en udvikling på Færøerne med stigende sociale problemer, som betyder, at der har været en levestandardsnedgang på 30 pct., at folk flytter fra Færøerne, at der er stor arbejdsløshed – også større end i Danmark – og at der i nogle af byggerne bl.a. har været problemer med sundheden blandt børn. Med den type problemer mener jeg at vi trods alt, selv om vi laver en rammelov, og selv om vi overdrager det til at være et færøsk anliggende, stadig væk i rigsfællesskabet har et ansvar for, at det ikke går fuldstændig ned ad bakke.

Derfor mener jeg også, at man bør overveje, om den gældsbyrde, som Færøerne for øjeblikket har, ikke bør afvikles. Det er jo sådan, at en stor del af det bloktilskud, som man giver til Færøerne, bliver brugt til at lette gældsbyrden noget.

Så selv om vi er positive over for lovforslaget, mener jeg, at vi her i landet stadig væk må holde fast i, at vi har et overordnet ansvar for, at det ikke går fuldstændig galt for Færøerne. De er trods alt på mange måder i en krisesituation.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne sige tak for den meget brede støtte fra alle Folketingets partier og tak for tilsagnet om en hurtig udvalgsbehandling.

Til hr. Bruno Jerup kan jeg sige, at når der er tale om større administrative ændringer, kan det meget vel betyde administrative lettelser. Det er jo i et vist omfang op til Færøerne selv. Hvis de nu vedtager nogle meget enkle, overskuelige og lettilgængelige love, kan det faktisk betyde lettelser for dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget.

Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 184: Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Forældrebestyrelser i kommunale og selvejende daginstitutioner samt i kommunal dagpleje for børn).

Af socialministeren (Karen Jespersen).

(Fremsat 8/3 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jan Petersen (S):

Dette lovforslag afslutter det, som man kan kalde en demokratisering af ledelsen på de enkelte daginstitutioner. Vi færdiggør det med dette lovforslag, sådan at det, foruden at der er forældreflertal både i de kommunale daginstitutioner og i de selvejende daginstitutioner, nu også gøres obligatorisk, at der skal være forældrebestyrelser i den kommunale dagpleje.

Det er vi glade for i Socialdemokratiet, og vi synes også, det er værd at bemærke, at vi ser frem til en rimelig enig indstilling til lovgivningen på dette punkt. Vi er glade for, at vi har udformet lovforslaget på en sådan måde, at de selvejende institutioner får to modeller for tilrettelæggelsen af deres bestyrelsesarbejde:

Ifølge den ene model kan man vælge at kræve enighed eller kvalificeret flertal i spørgsmål vedrørende idégrundlaget og institutionens formueforhold.

Ifølge den anden model kan man etablere en egentlig institutionsbestyrelse, f.eks. med en sammensætning som den nuværende, og desuden oprette en forældrebestyrelse, der har de samme opgaver, som forældrebestyrelserne i de kommunale daginstitutioner har.

Vi synes, vi har løst denne knude på en god måde, som gør, at vi på den ene side bevarer respekten for det idébetonede og for det formue- og ejendomsforhold, der gør sig gældende, men på den anden side giver forældrene den placering i daginstitutionens daglige arbejde, som eksisterer i de kommunale institutioner.

Vi kan altså støtte de modeller, som ministeren foreslår, og vi skal for god ordens skyld sige, at vi også kan støtte, at reglerne for medarbejderrepræsentation i bestyrelserne er formuleret fleksibelt, og det vil sige, at der ikke skal være et bestemt antal medarbejdere. De skal være der, men man kan bestemme, om der skal være et